

[Clausager.]

I § 2 fastslaaes, hvorledes Klager fra Virksomheder eller Organisationer kan henvises til et Udvalg, der skal tage disse Klager op til nøjere Undersøgelse. Der er en Ting, jeg ikke er ganske tilfreds med, men det er noget, man naturligvis kan drøfte, som de andre Enkeltheder, i det Udvalg, vi formentlig faar nedsat. Det er, at der nedsættes et Udvalg bestaaende af 3 udenfor Rigsdagen valgte Medlemmer. Jeg er ikke saa vis paa, at det er helt rigtigt straks at slaa fast, at det skal være udenfor Rigsdagen valgte Medlemmer. At det skal være sagkyndige Folk, er givet — det kan vi alle sammen blive enige om —, men sæt nu, at man har fundet et saadant Udvalg og har faaet tre meget sagkyndige Medlemmer anbragt der, og de arbejder godt, de gør et fortrinligt Arbejde, man anerkender, at de er virkelig indsigtfulde og dygtige, sæt saa, at den ene af dem skulde blive valgt til Rigsdagsmand, saa er han slaaet ud lige med det samme. Det er egentlig talt lidt uheldigt, synes jeg. Det kunde ogsaa tænkes, at man i Øjeblikket i den danske Rigsdag kunde have et Medlem, der egentlig ikke var saa ganske ueffen til at indtræde i dette Udvalg. Der er et Medlem, som har været med til saadanne Undersøgelser, og som er blevet fremhævet meget ofte fra konservativ Side som en yderst grundig Mand, og jeg kan sige, at indenfor vort Parti anerkender vi ham ogsaa som en meget indsigtfuld og dygtig Mand; han vil ogsaa været afskaaret fra at komme med, hvis denne Bestemmelse opretholdes. Men det er, som sagt, Ting, man kan drøfte indenfor et Udvalg, naar den Tid kommer.

I § 3 paalægges det Udvalget at handle hurtigt og saa afgive sin Beretning til Ministeriet. Det er uhyre tiltalende og betimeligt, at det sker hurtigt. Men saa staar der noget i Paragraffen, som ogsaa kan omdisputeres. Der staar, at Udvalget skal gøre Indberetning til Ministeren for Industri, Handel og Søfart om Resultatet af den foretagne Undersøgelse samt i Forbindelse hermed, hvis det findes paakrævet, gøre Indstilling om, hvad der skal gøres. Jeg er ikke saa vis paa, at det er klogt at tage dette sidste med. Ofte vil Udvalget sikkert ikke bruge denne sin Ret til at gøre Indstilling, men blot lægge Kortene paa Bordet angaaende det Resultat, det er kommet til, men jeg tror dog, det er uheldigt at tage dette med, for det er som en Slags Opfordring til Udvalget om at komme med en Indstilling, og jeg vil helst, at den ansvarlige Regering og den ansvarlige Rigsdag

ganske og aldeles paa egen Haand afgør, hvad der skal foretages, uden nogen som helst Pegepind — Udvalget skal kun undersøge og oplyse, og saa træffer Regeringen og Rigsdagen selv Bestemmelse om, hvad der skal ske. Det har ganske vist ikke stort at sige, om man gør det ene eller det andet, om man nøjes med Indberetning uden Indstilling eller tager begge Dele, men jeg kunde dog godt tænke mig, at man i visse Tilfælde kunde faa noget Besvær deraf.

I § 4 omhandles et Udvalg paa 15 Medlemmer, nedsat efter Grundlovens § 45, som Ministeren kan træde i Forbindelse med og aflægge Beretning til om, hvad der er sket. Det betragter jeg som en meget stor Fordel. Derved bliver der en Sammenknytning mellem Ministeren og Rigsdagen og dens forskellige Partier i dette meget vigtige Spørgsmaal.

Da det er noget ganske nyt, man her indlader sig paa, bestemmer § 5, at denne Lov skal til Revision i Løbet af ca. 1 Aar, inden Udgangen af 1928, og det er vist ogsaa meget betimeligt, thi det er jo et helt nyt og uprøvet Felt, vi her er inde paa. Det er muligt, Loven kan bringe gode Resultater, det er muligt, at den slet ikke bringer noget Resultat, men alt det kan man tale om, naar man ad Aare faar Loven fremlagt til Revision. Jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige Tilslutning til Princippet i dette Lovforslag og Beredvillighed til et Arbejde i Udvalget for at faa Lovforslaget udformet saaledes, at det maaske i alle Henseender kan blive fuldkommen tilfredsstillende.

Hans Nielsen: Det foreliggende Lovforslag saavel som de to Lovforslag, der kommer til Behandling senere i Dag, er jo Regeringens Forslag til Foranstaltninger til Ophjælpning af Erhvervslivet. Nu hørte vi Venstres Ordfører tale om det første af disse Lovforslag, og jeg tør nok sige, at det var en typisk Tale, det ærede Medlem holdt ved denne Lejlighed. Hvilken Sorg udstrømmede der ikke fra det ærede Medlem i Anledning af de 60 000 arbejdsløse, i Anledning af de mange Fabrikker, der enten er helt lukkede eller gaar med halv Kraft, i Anledning af de mange Haandværksmestre her i Landet, som sidder og ingenting har at bestille, og i Anledning af de mange handlende, som staar i Dørene og kiger efter Kunder! Det var jo ligefrem rørende at høre det ærede Medlem tale her ved denne Lejlighed.

Efter min Formening indlod han sig kun paa nogle teoretiske Betragtninger og